

Tinerete

Capreș Ștefan Andrei

Cel tânăr crede viața o grădină
Șăgalnic, zorile-i zâmbesc mereu
În el totu-i nădejde și lumină.
Cer îi e lumea – omul ^{ca} Dumnezeu !
Lin boarea dimineții îi presare
Cu deget blând în plete trandafiri
Mângâietoare păsări îl împresoară,
Cu minunate glasuri și-mbolduri
Visări ce-n zori se înfiripă
Sunt tot ce are viața mai frumos
Realitatea însă izgonește
Cu pasu-i greu și păsări și visări.
Și plin de teamă tânărul privește
Cum toate zboară și se pierd în zări.

*Premiu pentru
Lirism*